

Het lange wachten op de replicatie van de TNO-studie

Meer dan 20 Zwitserse (*en > 50 Nederlandse*) gemeenten staan geen antennes voor mobiele telefoon meer toe, totdat de resultaten bekend zijn van de replicatie van de TNO-studie die door de Universiteit van Zürich (Prof. Achermann en zijn medewerkers) werd verricht en die stom genoeg voor de helft door de “Forschungsstiftung Mobil-kommunikation” van de ETH Zürich¹ wordt gefinancierd. Door een onderzoekstichting dus, die weer uitsluitend door het bedrijfsleven, met name overwegend door Sunrise gesponsord wordt.

Waarom en hoe de resultaten van deze studie sinds half 2005 ondanks de enorme politieke druk worden achtergehouden, wordt beschreven door een uitstekende kenner van de scène onder het pseudoniem Sunset.²

Sunset, 20-2-2006

De cijfermatige resultaten van de TNO-replikatiestudie door de Forschungsstiftung Mobilkommunikation zijn sinds half 2005 bekend want op dat moment zijn de experimenten beëindigd. (www.mobile-research.ethz.ch). Met zekerheid is een samenhang tussen electro-magnetische straling en lichamelijke symptomen (subjectief welbevinden en cognitieve functies) gevonden. Want als er geen samenhang tussen elektro-magnetische straling en lichamelijke gezondheid zou zijn aangetoond, dan zou het bericht het eenvoudigste van de wereld geworden, namelijk een opsomming van de resultaten van het onderzoek en gebruikelijke beknopte commentaar zoals: “met de onderzoeksopzet kon geen samenhang worden aangetoond.” Zo'n bericht had men niet verder kunnen interpreteren en bijgevolg ook niet verder hoeven te laten beoordelen.

Het is de Forschungsstiftung gelukt de resultaten sinds half 2005 geheim te houden. De onderzoeksresultaten, dat wil zeggen de interpretatie van de metingen, zouden eind 2005 afgerond worden (oorspronkelijk was dat voor de herfst 2005 beloofd), en direct ter publicatie aan een wetenschappelijk tijdschrift worden aangeboden. De resultaten zijn de stichting bekend. Het is de industrie gelukt zich een positie te verwerven in de raad van bestuur van overwegend federale en kantonale ambtenaren (2 ETH resp. ETH-Instituut, 2 Universiteit resp. de universiteitskliniek van Zürich en 1 Ministerie van gezondheid tegenover 1 Orange en 1 milieubeschermings-arts). Niemand geeft een kik.

Als oorzaak voor de lange tijd voor de publicatie, wordt aangegeven dat de onderzoeksresultaten ter publicatie aan een vaktijdschrift zijn aangeboden en dat dergelijke tijdschriften wetenschappelijke artikelen voor publicatie door zogenaamde “peers” laten beoordelen. Onder “peers” worden erkende wetenschappers uit het zelfde vakgebied als de auteur van het artikel verstaan. Ze werken zonder uitzondering anoniem en alleen in opdracht van het tijdschrift; d.w.z. dat de betreffende onderzoekers nooit te weten zullen komen wie hen, of hun werk, heeft beoordeeld. Hier doet zich nu de vraag voor of er überhaupt ergens een erkende expert is op het gebied van de samenhang tussen elektromagnetische straling en gezondheid, die zonder financiële bijdrage van de industrie onderzoek heeft kunnen doen om zodoende expert te kunnen worden?

Het antwoord kan alleen maar “neen” zijn, want alleen al het noodzakelijke laboratorium (meestal een “slaaplaboratorium”), dat afgeschermd moet zijn tegen elektromagnetische invloeden, kost vele honderdduizenden Frank, en de uitrusting kost minstens nog eens zoveel. Het is daarom niet aannemelijk, dat er onder de “peers”, waarvan er in het onderhavige geval zelfs minstens twee of drie het eindoordeel moeten formuleren, ook maar iemand is die onbevangen kan en zal oordelen. De auteurs moesten dus preventief zelfcensuur uitoefenen als ze niet in de pijnlijke situatie gebracht willen worden dat het tijdschrift hun studie helemaal niet publiceert.

De auteurs mochten, alleen daarom al, geen conclusies formuleren die indruisen tegen de belangen van de sponsors van de “peers”, lees: de mobiele-telefoon-industrie.

Zo zijn de conclusies van de studie dus een spitsroeden lopen tussen de wetenschappelijk aangetoonde – en al eerder gepubliceerde onweerlegbare effecten op subjectief welbevinden en cognitief functioneren en de

1 Bron: “Insiderinformatie” van 20-2-2006

De “Forschungsstiftung Mobilkommunikation”, beter bekend onder de naam: “Institut Dr. Gregor Dürrenberger”, is geen instituut van de ETH maar een private stichting van de providers van mobiele telefonie, die daar alleen maar ruimten huurt. Oorspronkelijk opgericht door Sunrise, dragen inmiddels alle Zwitserse providers en ettelijke bedrijven uit de industrie van de mobiele telefonie aan de financiering bij. Het budget zou in 2004 meer dan 2 miljoen Zwitserse Frank (ca. € 1,3 miljoen) hebben bedragen.

2 Naam en adres zijn bij de redactie van Gigahertz bekend.

ontkenning van elke betekenis van deze effecten op de gezondheid van de bevolking.

In de conclusies zal, zoals gewoonlijk dan ook zeker een zin voorkomen als: "..., maar deze effecten van de straling hebben geen effect op de gezondheid." Als extra hindernis, heeft de industrie, resp. haar onderzoeksstichting, de onderzoekers hun grenzen m.b.t. de vraagstelling opgelegd, namelijk dat uitsluitend het subjectief welbevinden en cognitief functioneren onderzocht moest worden en niets anders. Deze indirect en direct opgelegde grenzen maken het de deskundigen bij voorbaat onmogelijk om uitspraken te doen over de betekenis van de straling voor de gezondheid. In het bijzonder mogen de onderzoekers de allerbelangrijkste vraag stellen noch beantwoorden, namelijk hoe, en op welke manier deze uitwerkingen op het menselijk organisme worden veroorzaakt!

Volgens hetzelfde patroon als bij de TNO-replicatie koopt de industrie al jaren, met royale bedragen alle maatgevende wetenschappelijke capaciteiten uit heel Zwitserland bij elkaar, resp. houdt ze langdurig bezig met opdrachten voor onderzoek, waarvan ze de vraagstelling van te voren heeft ingeperkt. De industriële sponsors bepalen zelf de vragen en thema's van het onderzoek omdat ze overal tenminste een essentieel deel van het onderzoeksbudget leveren waardoor ze het praktische vetorecht uitoefenen en bovendien uit de door hen in stand gehouden onderzoeksinstituten ook de "peers" worden gerecruteerd.

Op deze manier garandeert de industrie dat de onderzoekers nu en op afzienbare tijd geen studies zullen publiceren waardoor het verband kan worden aangetoond tussen de straling en het elektromagnetisch geïnduceerd stress syndroom (electrostress), waar aan 0,5 à 3 procent van de bevolking lijdt. De symptomen van electrostress zijn in veel onderzoeken gedocumenteerd. Ze zijn weliswaar niet bij alle patiënten gelijk of even sterk maar ze zijn in elk geval statistisch significant verwant.

Vooraf wordt er tijd gewonnen, alleen al met de replicatie in Zürich sinds de publicatie van het originele Nederlandse TNO onderzoek ruim drie jaar. Toch zal eens de werkelijke samenhang tussen straling en schade van de gezondheid juridisch steekhoudend zijn aangetoond dankzij de Wet van Murphy zal "op den duur mis gaan wat er mis kan gaan".

Deze als "onderzoek" aangeduide propaganda-acties worden overigens belastingvrij door de uitvoerende onderzoekers verricht want de "onderzoeksstichting mobiele telefonie" heeft zich bij de belastingdienst aangemeld als "instelling van openbaar nut" en de industrie kan de bijdrage sowieso afboeken als kostenpost.

Bron: vertaling van <http://www.gigahertz.ch/1001/>